

Folk, der rejser dette Spektakel, selv har gjort i tidligere Tider. Det er saa heldigt, at jeg har en ret god Hukommelse og nok kan huske de politiske Foreteelser; jeg har oplevet. Jeg erindrer en Tid — det var i 90erne —, da man saa Folk i Venstre, der slet ikke var bange for at gaa med til Alliance. Jeg ser, at det ærede Medlem fra Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds i Roskilde har brugt det Udtryk; at hvis man ved Valgsamarbejde skeler for meget til de politiske Partier, kan man let gaa hen og blive skeløjet, politisk set. Hvis det er Tilfældet, maa det ærede Medlem være et Pragteksemplar af politisk Skeløjethed, for jeg kender ingen, der i den Grad har forstaaet at have Samarbejde med de politiske Partier som han. Det ærede Medlem har somme Tider skelet til Socialdemokraterne; det gjorde han mange Aar igennem. Han skedelede til de Moderate. Han skeler vel ogsaa en Gang imellem til de Konservative. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har ganske Uret, men hvad det radikale Venstre angaar, maa det ærede Medlem forstaa, at vi ser til den samme Side, som vi hidtil har set, saa længe Partiet har bestaaet, og det Samarbejde, vi er inde paa i Øjeblikket, er ikke et Samarbejde, hvorved vi har nødig at kigge til to Sider, vi behøver kun at kigge til een Side.

Ja, det ærede Medlem fra Ringkøbing har forstaaet, hvad det vil sige at have Samarbejde med andre Partier. Han har forstaaet at drive Samarbejde i en ganske anden Udstrækning, med en ganske anden, skal vi med et mildt Udtryk sige: Fasthed, med en ganske anden Disciplin — og det var et Samarbejde, der strakte sig over hele Landet fra Skagen til Gedser —, end vi, der er hans Efterlignere, forstaaer det nu. Det ærede Medlem har ikke noget at klage over i saa Henseende; han ved akkurat, hvordan den Madpose skal skæres. Jeg mindes altsaa Tiderne i 90erne, særlig Slutningen af 90erne. Skal vi f. Eks. tage Valget i 1898, da det ærede Medlem var Fører og Leder af Reformpartiet. Lad mig straks sige, at de Gammelmoderate var jo ikke med, de har ingen Skyld i de Alliancer, som det ærede Medlem den Gang sluttede, tværtimod, disse Alliancer var jo sluttede mod de Gammelmoderate. Jeg erindrer, at det ærede Medlem motiverede Ønsket om et nærmere Valgsamarbejde med Socialdemokraterne dermed, at hvis vi skulde skilles fra Socialdemokraterne nu, saa vilde vi let føres i for nær Forbindelse med de Moderate. Det maa jo være hyggeligt for de Herrer,

det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), at vide, at det var Stillingen for det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen): Alliance med Socialdemokraterne først og fremmest af den Grund, at hvis den ikke fandtes, vilde han let komme i for nær Forbindelse med det ærede Medlem fra Æbeltoft og det ærede Medlem fra Assens. Se, nu hygger disse 3 Medlemmer sig jo rigtig godt sammen; der er ikke noget i Vejen, de har det saa godt, saa godt. Men selvfølgelig, Fortiden taler man ikke om, de gamle Skader maa man helst lade ligge, det kunde der jo være noget i.

Samarbejdet, saadan som det blev ført fra det ærede Medlem fra Ringkøbings Side, sagde jeg før, var meget strammere end det Samarbejde, som vi andre nu tænker os at føre ved Valgene. Her taler man nu for Tiden om en Tyranisering af Vælgerne o. s. v. overfor radikale Venstremænd og Socialdemokrater, man taler om Ledernes Tyrani. Nej, det, vi kender fra vore Dage, er kun Smaating imod, hvad der skete i gamle Dage. Men de gamle Dage er jo ogsaa altid de bedste, de gode gamle Dage, som man tænker tilbage paa, da var det Folk, som forstod deres Sager. Jeg mindes denne Alliance fra 1898. Det var en Alliance hele Landet over, det var en Alliance efter denne Recept til at begynde med: Hvert af Partierne beholder de Valgkredse, det har, og støttes af hinanden i dem, og dernæst en Alliance, i hvilken man sagde: I de og de Kredse stiller Socialdemokraterne op med Eneret og støttes af Venstre, og i de og de Kredse stiller Venstre op og støttes af Socialdemokraterne. Jeg kan huske, at man den Gang sagde, at Socialdemokraterne skulde stille op i Aalborg, Randers, Aarhus, Horsens, Odense, Lyngby, Silkeborg, Æbeltoft og Nakskov, der havde de Eneret, og der skulde Venstre støtte dem. Der var ikke noget, der hed: Saa lader vi nogle Kredse blive tilbage til fri Opstilling, hvor Partierne kan tage det, ligesom de nu synes. Nej, man delte Kredsene imellem sig Landet over fra Ende til anden. Jeg husker, at i 1898 var der i første Omgang Tale om, at det kunde maaske lade sig gøre, at begge Partier stillede op i Viborg, men det gik man fra; der var, da Overenskomsten endelig blev sluttet, ikke en eneste Kreds her i Landet, med Hensyn til hvilken der ikke var truffet Bestemmelse om, hvem der havde Ret til at stille op, hvem der skulde støttes, hvordan den